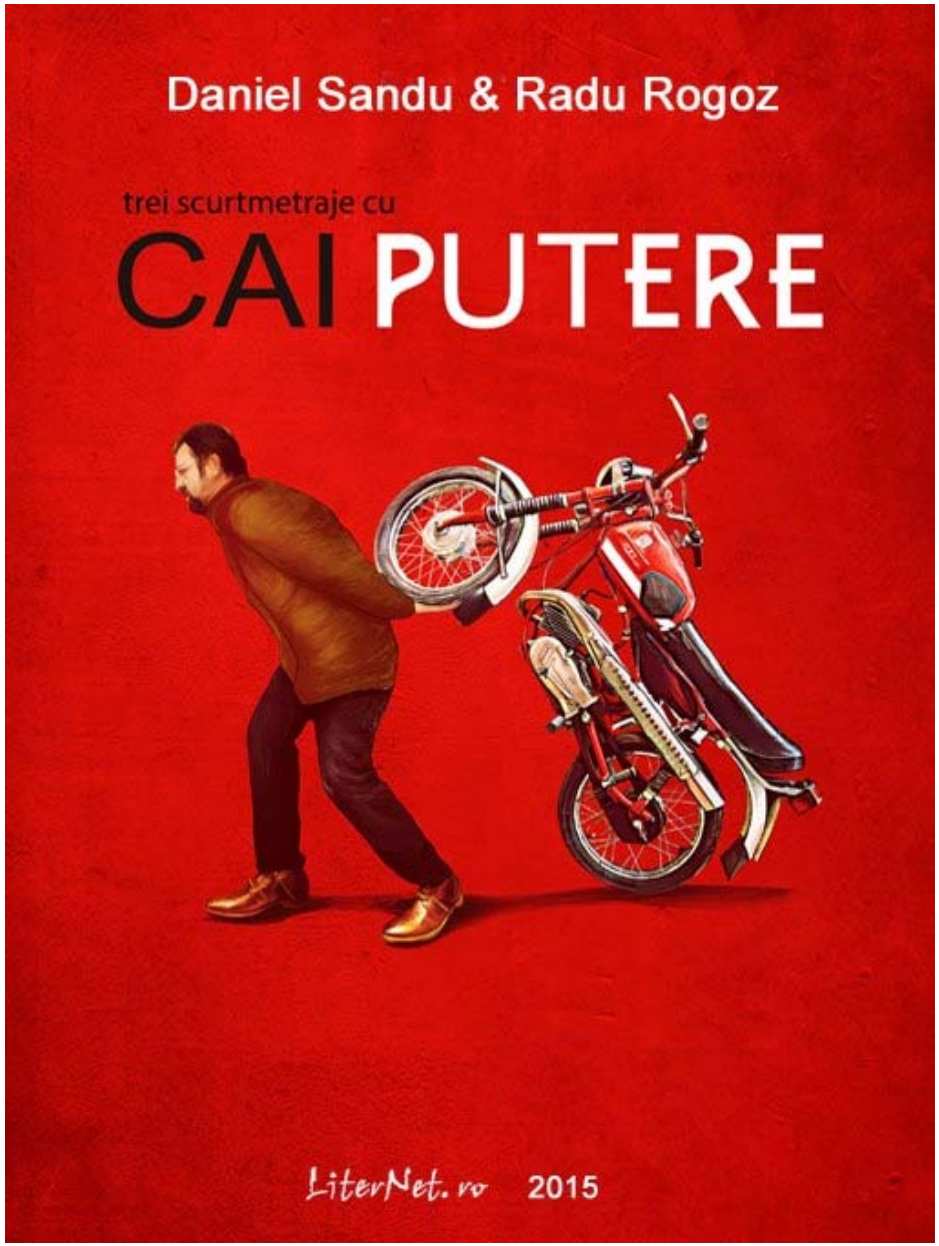
Daniel Sandu & Radu Rogoz
trei scurtmetraje cu
CAI PUTERE
LiterNet.ro 2015

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@literne t.ro
Corectură: Sebastian Mihail, cu sprijinul Mironei Nicola

Scenarii de Daniel Sandu (*Numărătoarea manuală, Cai putere*) şi Radu Rogoz (*Vocea a doua*).

După textele prezente în acest volum, Daniel Sandu a realizat următoarele filme de scurtmetraj:
Numărătoarea manuală (2011, producţie Parada Film), distribuţie: Alexandru Georgescu, Cătălin Stelian, Marcelo Cobzariu, Iulian Dârlău. Film premiat cu Premiul Juriului la Festivalul Internaţional de Film de la Leiden. **Vocea a doua** (2013, producţie Hi Film), distribuţie: Medeea Marinescu, Victoria Dicu, Doru Cătănescu, Adi Simionescu, Emanuel Barok. Film premiat cu Premiul Special la Festivalul Internaţional de Film Anonimul (2013). **Cai Putere** (2014, producţie ICON production), distribuţie: Adrian Titieni, Costel Caşcaval, Lucian Ifrim, Marian Popescu, Cătălin Stelian, Mihaela Sîrbu, Tora Vasilescu, Do Tan Phong. Film premiat cu: premiul pentru Cel mai bun scurtmetraj la Cottbus, premiul pentru Cel mai bun film (2014, Timishort, România) şi premiul pentru Cel mai bun scurtmetraj de comedie (2015, Comedy Short Film Festival, România).

© 2015 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-098-7

Editura LiterNet:
http://editura.literne t.ro office@literne t.ro

CUPRINS

NUMĂRĂTOAREA MANUALĂ 3

VOCEA A DOUA 32

CAI PUTERE 52

NUMĂRĂTOAREA MANUALĂ

de Daniel Sandu

NU APARE ÎN FILM: România se află de ani buni la intersecţia dintre incompetenţă (ca să nu zic prostie) şi rea-voinţă (ca să nu zic hoţie). Instituţiile caută alinierea la normele europene chiar dacă în multe cazuri habar nu au sau nu vor să procedeze cum trebuie.

INT. APARTAMENT. ÎNAINTE DE RĂSĂRIT.

Un bărbat cam la 50 de ani (Mircea) îşi aranjează nodul la cravată. Apoi îşi verifică întreaga ţinută, iar în final îşi piaptănă părul. Se deschide uşa şi intră o femeie.

FEMEIA

Hai, c-a venit George.

MIRCEA

Păi ce, azi?

FEMEIA

Păi aşa ai zis.

MIRCEA

Am zis că zilele astea, nu azi. Trebuie să vorbesc şi eu cu dom' director... nu-i chiar aşa uşor...

FEMEIA

Hai, mă Mircea, fă şi tu gestu' ăsta pentru sor'mea.

MIRCEA

Ziceam să vorbesc şi eu mai întâi...

Cei doi se privesc şi bărbatul îi face semn că acceptă.

EXT. CURTE. ÎNAINTE DE RĂSĂRIT. CONTINUOS.

Un tânăr cam la 23 de ani (George) aşteaptă cu mâinile în buzunar. Mircea iese din casă urmat de soţie. Tânărul tresare şi îl salută politicos.

GEORGE

Bună dimineaţa, nea Mircea.

MIRCEA

Să trăieşti. Ia să văd... te-ai bărbierit?

GEORGE

De-aseară.

MIRCEA

O cămaşă n-ai găsit?

GEORGE

Am una roşie, dar e la spălat. În rest doar tricouri.

MIRCEA

Şi blugi. Pantalon de stofă?

GEORGE

Da' nu se mai poartă de stofă.

MIRCEA

Măi, vreau să arăţi a om serios acolo. Nu vreau să ne facem de râs.

Mircea îl priveşte o clipă.

MIRCEA *(CONT'D)*

E concurenţă mare acolo.

Mircea şi George se îndreaptă spre o maşină parcată în faţa casei. Pe maşină scrie Compania Naţională de Autostrăzi.

MIRCEA *(CONT'D)*

Permis auto ai?

GEORGE

Da.

George e derutat când vede că Mircea se suie la volan. George trece pe scaunul din dreapta. Maşina porneşte încet.

INT. MAŞINĂ LUI MIRCEA. ZORI

Mircea conduce, iar George e în dreapta.

MIRCEA

Dacă eşti serios... înveţi de la mine, te ţii de treabă... câştigi un ban.

GEORGE

Măcar să nu mai ţipe maică-mea.

MIRCEA

Păi are dreptate. Ai terminat facultatea şi stai şomer?!

Mircea observă un cercel în urechea lui George.

MIRCEA *(în şoaptă) (CONT'D)*

Bă', tu ai cercel în ureche?

GEORGE

Da' ce-are, nea Mircea?

MIRCEA

Tu mă faci de râs aici? Dă-l jos imediat.

George îşi scoate cercelul.

EXT. GARAJ BAZA AUTO A COMPANIEI NAŢIONALE DE AUTOSTRĂZI. RĂSĂRIT.

Maşina roşie a lui Mircea intră în curtea unei instituţii. Coboară din maşină şi înaintează. Mai multe persoane stau în picioare şi se uită la director care le indică nişte puncte pe o hartă. Oamenii poartă nişte veste portocalii reflectorizante. Mircea şi George se strecoară printre ei. Mircea îl trage pe George aproape de el.

DIRECTORUL

... şi aici la km 14. Mai vreau echipe pe E60, E70 şi E85.

VASILE

Dom' director, dar să mai meargă şi altu' pe A2, nu tot eu şi cu...

Unii încep să râdă.

COLEG

Merg cu viteză ăia. N-apucă să-i numere.

DIRECTORUL

Atunci fă schimb cu... uite cu Cristi şi cu Marian. Altă chestie: programul e de la 08:00 la 18:00. Nu vă mai prind că plecaţi mai devreme de acolo. Haideţi.

Oamenii încep să se împrăştie, iar directorul se duce spre o clădire. În urma lui, Mircea, însoţit de George, se grăbeşte să îl ajungă din urmă. Mircea o ia la fugă şi strigă după director.

MIRCEA

Dom' director... am adus şi eu un om nou pentru angajare.

DIRECTORUL

Pe criza asta tu aduci oameni noi?

MIRCEA

Vlad şi-a adus doi oameni săptămâna trecută... Vă rog, dom' director.

DIRECTORUL

E rudă cu tine?

MIRCEA

E nepot de-al meu. E harnic, e cuminte... Îl învăţ eu tot.

DIRECTORUL

Bine, Mircea. Ia-l în probe. Pe răspunderea ta îl iei.

MIRCEA

Mulţumesc, dom' director.

DIRECTORUL

Vezi că asta e muncă serioasă, nu joacă.

Directorul scoate dintr-o mapă mai multe coli de hârtie A3 cu nişte tabele şi îi dă câteva lui Mircea.

DIRECTORUL *(CONT'D)*

Câte să-ţi dau... ia zece şi le aduci înapoi p-alea goale. Semnează aici. Vezi că toate sunt ştampilate şi semnate.

Directorul pleacă şi Mircea se întoarce spre George mulţumit.

EXT. MARGINEA UNUI DRUM NAŢIONAL. RĂSĂRIT.

Maşină condusă de Mircea opreşte pe marginea unui drum, iese de pe şosea şi parchează în iarbă. Mircea şi George coboară din maşină şi deschid portbagajul. Mircea îi dă lui George vestă portocalie reflectorizantă şi şapcă. Apoi scoate o măsuţă pliabilă şi un scaun pe care le instalează la câţiva metri depărtare de marginea drumului. Se aşează pe scaun şi se instalează ca în faţa unui birou. Scoate formularele A3 pe care le aşază pe măsuţă, apoi scoate câteva pixuri şi creioane pe care le aşază în ordine.

GEORGE

Şi eu ce fac?

MIRCEA

Tu stai lângă drum şi îmi spui ce vehicule trec de la stânga la dreapta. Da? Tot ce trece cu roţi: căruţe, maşini, camioane, tot. Şi eu le notez aici.

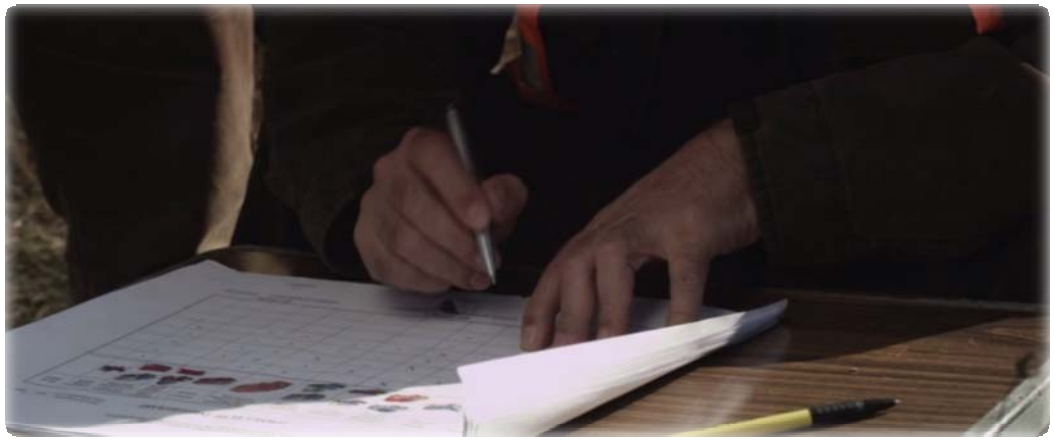

Cineva îi strigă de pe partea cealaltă a drumului. Doi colegi de-ai lor îmbrăcaţi în portocaliu îl salută pe Mircea apoi se instalează şi ei.

GEORGE

Ăia ce fac acolo?

MIRCEA

Numără maşinile de pe celălalt sens de mers. Fiecare echipă cu sensul ei. Uite asta de exemplu... cum zici?

Trece o camionetă.

GEORGE

O camionetă?

MIRCEA

Da. Dar mie îmi zici direct categoria. Uite aici în tabel categoriile în funcţie de câte osii are fiecare. Deci asta e... unu' de trei. Da? Şi eu îl bifez aici.

GEORGE

Păi de ce nu zic direct camionetă, că mi-e mai uşor.

MIRCEA

Pentru că or să vină câte multe odată şi n-o să apuc să le notez şi le scăpăm. Şi stricăm treaba.

Mircea e la măsuţă şi începe să noteze primele date dictate de George.

GEORGE

... una de doi, şi... una de trei...

MIRCEA

E de patru nu de trei. Numără câte osii are.

GEORGE

Păi nu le văd până nu...

MIRCEA

Măi, tu fii atent acolo... uite c-o scapi p-asta. Ce era?

GEORGE

Era una de doi şi două parcă de...

MIRCEA

Nu aştepta să ajungă lângă tine, că le scapi. Uită-te în stânga departe. Ia-le din timp.

George stă lângă marginea drumului şi mijeşte ochii pentru a vedea în depărtare, apoi îi dictează lui Mircea care le notează foarte strict.

MIRCEA *(CONT'D)*

Aşa. Bravo. Bun. Vezi că nu-i greu?

Soarele urcă pe cer. George e mai relaxat şi îi dictează la timp lui Mircea maşinile care trec. Îşi permite chiar să dea o fugă până la maşină de unde mai ia o sticlă cu apă din care bea cu sete.

MIRCEA *(CONT'D)*

Hai că e ora 13. Pauză de masă.

Cei doi stau la portbagajul maşinii şi mănâncă.

GEORGE

Ce se întâmplă cu maşinile care trec în pauză de masă? Cine le numără?

Mircea îl priveşte pe George, apoi maşinile care trec continuu... dar nu răspunde, ci preferă să-şi continue masa de prânz. Îl vedem pe Mircea aşezându-se iar la măsuţă.

GEORGE *(CONT'D)*

Nu facem schimb? Să învăţ şi cum e cu bifatul...

MIRCEA

E prea devreme.

George stă iar pe marginea drumului şi numără maşinile care trec. De pe cealaltă parte a drumului vedem pe unul din cealaltă echipă traversând în fugă şi venind la ei.

MITREL

Cum merge la voi? Trage ceva?

Mitrel râde.

MIRCEA

Tu ce faci? Nu mai numeri?

MITREL

Numără Ilie. Mai fac şi eu pauză... Frig şi plictiseală... Mai aveţi apă?

GEORGE

Mai avem... două de 3... vedeţi în portbagaj.

Mitrel se duce la portbagaj şi scoate o sticlă de apă din care bea cu sete.

MITREL

Bună apă. Mircea... eu cu Ilie ne mutăm mai în vale.

MIRCEA

De ce?

MITREL

Păi... nu ne ducem departe. Tot pe şoseaua asta rămânem, dar... e mai ferit în vale. Aici... stăm cam pe colţ, înţelegi? Şi nu le vedem din timp.

George îl ascultă cu atenţie şi face un pas mai departe de marginea drumului în timp ce Mircea îl priveşte pe Mitrel suspicios.

MIRCEA

Tu ştii, Mitrele.

MITREL

Da. Oricum ne întoarcem mai târziu. Dacă ne caută cineva... „suntem mai în vale”. Îmi dai un bip. Da?

George se uită când la Mircea când la Mitrel şi maşinile trec pe lângă el.

MIRCEA

Erau două de doi alea, George.

George revine la numărat în timp ce Mitrel traversează stradă la loc. George continuă să numere maşini în timp ce Mitrel şi Ilie strâng, se suie în maşina lor şi pleacă. Timpul trece, soarele arde, iar George e plictisit.

GEORGE

Una de patru, una de doi... nu mai avem apă.

Mircea îşi freacă mâinile de frig, iar George se apropie de măsuţa lui.

GEORGE *(CONT’D)*

Nu mai avem apă... una de trei... Pot să mă duc să iau nişte apă de la o fântână? Una de patru...

MIRCEA

E departe, măi, George...

GEORGE

Una de doi... încă una de doi. Sau du-te matale. Cu maşina, repede.

Mircea se gândeşte tentat, dar dezorientat.

MIRCEA

Da, măi, dar...

GEORGE

Rămân eu şi bifez astea. Nu e mare scofală. Am înţeles cum se face.

MIRCEA

Măi... eşti sigur? Nu vreau să... e treaba serioasă.

GEORGE

Uite... una de doi... o bifez aici... alta... e tot de doi, dar dacă vine de trei sau patru ştiu cum să le bifez.

MIRCEA

M-aş duce până în sat aici aproape să iau nişte apă. Nu stau mult. Dacă vine cineva...

GEORGE

Ştiu. Vă dau bip. Şi zic c-aţi plecat după apă.

Mircea se ridică de pe scăunel şi George îi ia bucuros locul. Mircea stă lângă el şi îl priveşte cum se descurcă. Totul decurge bine.

MIRCEA

Vrei să iau un suc? O cafea?

GEORGE

Ar merge. Sau apă. Nu contează. Ce vrei matale.

Mircea se duce spre maşină şi înainte să se suie se mai uită o dată la George.

MIRCEA

Te descurci? Vin repede.

George îi face semn că totul e sub control, iar Mircea se suie în maşină şi pleacă.

EXT. CENTRU SAT. ZI

Mircea iese dintr-o crâşmă de sat cu o halbă de bere în mână şi cu două sticle de apă. Se aşază la o măsuţă şi începe să bea bere. E mulţumit şi gânditor.

EXT. MARGINEA UNUI DRUM NAŢIONAL. ZI

Maşina lui Mircea ajunge la locul unde îl lăsase pe George. Îl vede pe George stând relaxat pe scăunel. Mircea coboară din maşină cu o sticlă de apă şi cea de Fanta pe care i-o duce lui George.

MIRCEA

Cum e? Vreo problemă?

GEORGE

Nu. Totul e ok.

Mircea se apropie de Geoge şi se apleacă peste umărul lui să vadă formularele. Observă că formularele sunt completate deja.

MIRCEA

Păi... ai completat un formular întreg? Aşa multe maşini au fost?

GEORGE

Au fost destule...

MIRCEA

Ia dă-te...

George se ridică şi Mircea se aşează în locul lui.

MIRCEA *(CONT'D)*

Băi, tu ce-ai făcut aici?

Mircea răsfoieşte formularele şi vede că toate sunt completate. Se uită speriat la George.

MIRCEA *(CONT'D)*

Băi, George... ce-ai făcut, mă? Tu ai bifat din burtă?

GEORGE

Nu.

MIRCEA

Bă, nu mă minţi... spune drept. Că n-au trecut atâtea maşini nici într-o săptămână...

GEORGE

Am bifat şi eu acolo câteva...

MIRCEA

Bă, tu eşti nebun? Tu-ţi dai seama ce-ai făcut? Ne-ai nenorocit. Cum ai putut, mă... ce e în capu' tău...

GEORGE

Hai, bre, că nu-i aşa grav...

MIRCEA

Mă, tu eşti inconştient, mă copile... mă dă afară, mă...

GEORGE

Eeh, te dă afară...

MIRCEA

Bă, asta e treabă serioasă... cum le explic eu că am bifat atâtea maşini?

GEORGE

Păi... dacă atâtea au trecut...

Mircea dă cu pumnul în măsuţa lui mică.

MIRCEA

Nu mai minţi, mă'. Tu crezi că ăia-s proşti? Băi... băi...

GEORGE

Aruncăm câteva formulare şi gata...

Mircea se uită la George uimit.

MIRCEA

„Şi gata", nu? Am rezolvat. Formulare cu ştampilă, luate pe semnătura mea... le-a suflat vântu'... Bă, prost eşti...

GEORGE

Mirosiţi a bere.

MIRCEA

Ce? Eu nu beau în timpul serviciului.

GEORGE

Hai, bre, că nimeni nu numără pe bune maşinile.

MIRCEA

De-aia merge ţara asta cum merge... că e plină de hoţi.

GEORGE

Las' că e plină de cinstiţi ca matale.

MIRCEA

Bă, ţie nu ţi-e ruşine?

GEORGE

De ce să-mi fie ruşine?

MIRCEA

Arată aşa din cauza hoţilor, băăă... ca tine, care decât să muncească, mai bine face o mânărie, o furăciune, o ceva...

GEORGE

Şi matale faci treabă serioasă, nu?

MIRCEA

Dar cum?

GEORGE

Asta e metodă de numărat maşini în 2010? Cu stilou' pe hârtie?

MIRCEA

Da' tu cum vrei să numeri, bă, isteţule?

GEORGE

Păi, bre, dacă pui un senzor, un radar minimal de măsurat două osii...

MIRCEA

Da' de unde, mă, bani pentru senzori?

GEORGE

Păi, da' de unde bani să plăteşti atâtea sute de oameni să stea pe marginea drumului să numere maşini? Măcar sistemu' ăla chiar numără.

MIRCEA

Da? Şi dacă trece un tir cu 4 osii... senzoru' ăla a' tău câte maşini notează? Una de 4 sau două de 2?

GEORGE

Unde-s ăia de pe sensul celălalt? Ăia-s de mult acasă, bre. Matale stai ca prostu-n soare şi numeri maşini.

MIRCEA

Da, mă, sunt prost. Că am vrut să

te-ajut. Să nu mai bocească mă-ta că n-ai servici'. Dar tu nu cauţi servici'... tu cauţi ciordeală.

GEORGE

Mda, da...

MIRCEA

Tu trebuia să te gândeşti să câştigi un ban, că eşti vai de capu' tău. Eu măcar am servici' serios.

GEORGE

„Serios". Da.

MIRCEA

Şi nu mă mai îngâna. E ordonanţă de la UE, bă' deşteptule. Să ştie volume de trafic, să vă facă autostrăzi, ţie şi copiilor tăi...

GEORGE

Matale crezi că aia de la UE s-au gândit vreodată că românii o să trimită oameni pe marginea drumului? Cu măsuţă cu stilou, cu tabel, căruţă doi maşină trei?

Mircea se ridică la George.

MIRCEA

Dar ce treabă ai tu, bă? Scopul tău aici e locul de muncă. Salariu. Atât. Nu să pui întrebări sau să faci discuţii.

Mircea se uită la formulare.

MIRCEA *(CONT'D)*

Cu creion n-ai putut să scrii. N-am ce să-ţi fac. Mergem la director şi îi spui ce-ai făcut.

GEORGE

Ce-am făcut? Mi-am făcut treaba.

MIRCEA

Cum adică?

GEORGE

Atâtea maşini au trecut, da?

MIRCEA

N-aveau cum să... Adineauri ai recunoscut.

GEORGE

Eu? N-am recunoscut nimic.

MIRCEA

Unu' din noi tre să dea socoteală. Şi eu la vârsta mea nu mai găsesc servici'.

GEORGE

Şi eu unde găsesc?

MIRCEA

Şi ce vrei? Să plătesc eu pentru tâmpenia ta? Recunoşti c-ai greşit.

GEORGE

Ce să recunosc, bre? C-am mâzgălit alea când matale erai la bere?

MIRCEA

Bă, tu mă şantajezi pe mine?

GEORGE

Nu, nea Mircea. Zic doar că... suntem doi oameni cinstiţi.

Mircea se apropie de George.

MIRCEA

Dovedeşte că am băut.

GEORGE

Dovedeşte c-am bifat din burtă.

MIRCEA

Bă, George... în viaţă... dacă nu eşti sincer... nu se clădeşte nimic. Minciuna e că rugina, roade tot ce construieşti.

Mircea aşteaptă o reacţie de la George, care nu vine.

MIRCEA

(CONT'D)

George, uite-n ochii mei: eu nu am băut. Şi eu nu-mi pierd serviciu' pentru tine. Te raportez la director.

Maşinile trec pe lângă George care stă gânditor. În partea opusă, Mircea stă pe scăunel.

GEORGE

Vine una de doi şi una de patru.

Mircea se uită urât la George şi nu notează nimic. Soarele începe să apună.

INT. MAŞINA LUI MIRCEA. APUS

Mircea şi George îşi strâng lucrurile tăcuţi şi le bagă în portbagaj. George închide portbagajul şi vrea să intre pe portiera din dreapta, dar vede că Mircea deja a ocupat locul din dreapta. George se urcă la volan şi găseşte cheile maşinii pe bord. la cheia şi o bagă în contact. Porneşte motorul.

MIRCEA

E rândul tău.

GEORGE

La volan?

MIRCEA

Să recunoşti.

GEORGE

N-am bifat din burtă.

MIRCEA

George, eu am recunoscut. M-am aşezat aici. Recunoaşte şi tu că ai pus alea din burtă. Şi rămâne secretul nostru.

GEORGE

Atâtea au trecut.

Mircea şi George se privesc câteva clipe, apoi Mircea îşi pierde cumpătul şi îşi desface centura, coboară din maşină, trece prin faţa ei şi vine la volan, timp în care George trece peste schimbătorul de viteze pe locul din dreapta.

MIRCEA

... nu ţi-ar fi ruşine...

GEORGE

Păi şi o să conduceţi băut?

MIRCEA

Nu am băut. Am vrut doar să te testez.

GEORGE

Adică rişti să fii prins băut la volan cu maşina companiei, doar ca să mă contrazici?

MIRCEA

Ca să-ţi demonstrez că eu spun adevărul. Nu ca tine.

Mircea conduce tăcut. În dreapta stă George la fel de tăcut. Cei doi nu se privesc.

INT. BIROU DIRECTOR. SEARĂ

Directorul stă cu un angajat la un spriţ. Îl vedem pe Mircea intrând temător, iar în urma lui îl vedem pe George tăcut.

DIRECTORUL

Hai, băi, Mirceo... se încălzeşte spriţul.

MIRCEA

Eu nu stau. Am adus formularele.

DIRECTORUL

Nu stai cu noi?

MIRCEA

Nu. Uitaţi formularele.

DIRECTORUL

Treaba ta. N-ai d-ăsta acasă.

Directorul răsfoieşte formularele.

DIRECTORUL *(CONT'D)*

Aşa multe, Mircea?

MIRCEA

Atâtea au fost.

DIRECTORUL

Dar unde s-a dus atâta lume aşa brusc?

MIRCEA

Nu ştiu. O fi vreun eveniment ceva... în direcţia aia...

DIRECTORUL

Eveniment? *(către celălalt)* Ştii de vreun eveniment încolo spre Călăraşi?

Celălalt zice că nu. Directorul se uită suspicios la Mircea. Apoi peste umărul lui Mircea spre George.

DIRECTORUL *(CONT'D)*

Treaba asta e serioasă, Mircea. E de la Uniunea Europeană... Sigur sunt corecte astea?

MIRCEA

Sunt corecte, şefu'.

DIRECTORUL

Îţi dai seama că numărul ăsta de maşini... trebuie să se şi întoarcă zilele următoare.

Mircea nu răspunde. Dă încet din cap în semn că „Da".

DIRECTORUL *(CONT'D)*

Bun. *(către George)* Tu ai buletin la tine?

GEORGE

Da.

DIRECTORUL

Lasă-l aici. Ca să-i facem forme legale lu' nepot-tu.

MIRCEA

Mulţumesc.

Mircea iese, iar directorul pune teancul de formulare peste alte teancuri, apoi se aşează în faţa televizorului la meci.

SFÂRŞIT

NU APARE ÎN FILM: Începând cu data de 12 aprilie 2010, Compania Naţională de Autostrăzi (CNADNR) a demarat recensământul manual de circulaţie pe raza întregii reţele de drumuri naţionale din România (proiect sugerat de UE). Comisia de numărare a înfiinţat 3.329 de posturi de înregistrare (943 pe drumuri naţionale; 2.202 pe drumuri judeţene; 184 pe drumuri comunale). Durata proiectului este de 7 luni. La un calcul minimal bugetul acestui recensământ se ridică la aproximativ 5 milioane EURO.

VOCEA A DOUA

de Radu Rogoz

EXT. CURTE, CLĂDIRE MICUŢĂ. ZI

E o dimineaţă însorită. Vedem curtea pustie a unei clădiri mici. Uşa de la intrare e închisă iar din spatele ei se aud vocile unor copii care repetă un cântec şi indicaţiile unui bărbat – „De la capăt”.
CUT TO BLACK *cu vocile copiilor care cântă în cor „Domn-Domn Să-nălţăm”, bucata de vocea a doua, doar „Domn-Domn Să-nălţăm”.*

TITLU: VOCEA A DOUA

EXT. CURTE, CLĂDIRE MICĂ, ZI, CONTINUOS

O vedem pe GABI la prim-plan, o femeie între 30-40 ani stând nemişcată, cu privirea atentă la ceva din jur. În jurul ei auzim voci de copii. Din când în când privirea lui Gabi se mută calm în diverse direcţii.

GABI *(către Marian)*

Vezi că ăştia doi s-au încurcat!

Cadru larg şi vedem curtea ca un părculeţ de joacă unde mai mulţi copii de vârste diferite (şi preşcolari dar şi de gimnaziu) încearcă să descurce un şir de beculeţe, pe care îl ţin cu toţii. MARIAN, un bărbat cam la

30-35 ani, ţine de ghemul încurcat şi încearcă să-i ordoneze pe copii. O altă femeie îmbrăcată cu un halat alb lung şi cu o haină groasă scurtă peste, ţine în braţe un bebeluş înfofolit.

MARIAN *(către unul din copii)*
Treci pe dedesubt. Treci pe sub el.

Unul din copiii care ţine capătul trece pe sub un altul, care ţine firul ridicat.

MARIAN *(CONT'D)*
Aşa, acum treci înapoi. Am greşit eu.

Gabi se uită la copilul cu capătul firului.

GABI *(către copil)*
Încheie-te la gât că o să răguşeşti şi n-o să mai poţi să cânţi la serbare. *(către îngrijitoare)* Haide cu ăla mic înăuntru, să nu răcească.

INT. BIROUL ASISTENŢILOR SOCIALI

Gabi pune mâna pe calorifer ca să se încălzească, apoi verifică dacă geamul e închis. Prin geamul uşii de la birou vede capul unei femei care se holbează nerăbdătoare, aşteptând să intre la ei. Gabi evită să-i facă semn şi îl întreabă pe Marian din priviri „cine e femeia". Marian se apleacă cu scaunul de la biroul lui şi trage cu ochiul.

MARIAN

E mama fraţilor Gavrilă. Să vezi duhoare acu'... A şi udat-o ninsoarea...

GABI

De ce-o fi venit?

MARIAN

Ne-o mai fi adus unul.

GABI

Termină!

Îi face semn femeii să intre, iar aceasta deschide timid uşa. Femeia e de etnie rromă, de peste 30 de ani, cu batic colorat şi cojoc lung peste care poartă o vestă scurtă cu dungi reflectorizante cum poartă angajaţii de la ROSAL.

FEMEIA

Sunt mama lui Costi şi a lui Ionuţ!

GABI

Bună dimineaţa! V-am recunoscut, cum să nu?!

FEMEIA

Bună dimineaţa!

GABI

Luaţi loc! Nu staţi în picioare!

FEMEIA

Imediat. V-am adus ceva…

MARIAN

Ce ţi-am zis…

FEMEIA iese înapoi pe hol şi ia de lângă uşă un brad mare împachetat în plasă, pe care se chinuie să-l bage pe uşă.

MARIAN *(nedumerit)*

Ce face, mă?

FEMEIA reuşeşte să bage bradul pe uşa biroului.

FEMEIA

V-am adus un brad.

GABI *(zâmbeşte)*

Pentru noi? Nu pot să cred!

FEMEIA

Frate-miu vinde în piaţă şi îi dă şi lui. Am şi eu acasă acum.

GABI

Lăsaţi-l acolo! Marian, ajută şi tu, nu te uita... Luaţi loc, doamnă!

FEMEIA se aşează pe scaun în faţa biroului lui Gabi.

MARIAN

Mulţumim! Cu cât ni-l dai?

GABI

Sper că nu l-aţi luat de la careva, ia ziceţi sincer...

FEMEIA

V-am zis, vinde în piaţă frate-miu.

GABI

Am înţeles. Am înţeles. Şi aţi venit să-i vedeţi pe cei mici? O să se bucure, o să vedeţi.

Marian se apucă să caute printre dosare într-un sertar al biroului său.

FEMEIA

Eu acuma lucrez. Iau şi pe carte de muncă din septembrie. Vedeţi? *(îi arată vesta reflectorizantă)*. De-acolo vin, că noi terminăm dimineaţa…

GABI

Vă cred.

FEMEIA

Am şi eu brad acasă acum, ca oamenii, să pun sub brad la cei mici. Că pentru ei fac brad, nu pentru mine.

Expresia feţei de pe chipul lui Gabi se schimbă uşor. Simţind ce urmează, se ridică de la birou şi îşi caută de lucru undeva în spatele femeii care însă se întoarce în scaun după ea. Gabi deschide fereastra, iritată de mirosul pe care acum îl simte.

FEMEIA *(CONT'D)*

Şi mă gândeam, dacă se poate, să-i iau şi eu pe Costi şi Ionuţ acasă, să le fac cu Moşul.

GABI *(întorcându-se la birou)*

Vine şi la noi Moşul, să ştiţi! Anul ăsta i-am pus să scrie ce cadouri vor şi cei de la asociaţie le aduc exact ce şi-au dorit.

FEMEIA o priveşte tăcută şi încrezătoare de parcă nici nu o aude pe Gabi vorbind.

GABI *(CONT'D)*

E cu serbare... Copiii se pregătesc de o lună, abia aşteaptă. E cu cântece, poezioare, o întreagă... O să cânte şi Costi şi Ionuţ. De ce nu veniţi să-i vedeţi?

FEMEIA

Eu ziceam să le fac acasă, că nu le-am făcut şi eu cu Moşul.

GABI

Doamnă, eu vă înţeleg, să ştiţi! Şi chiar mă bucur că vreţi să-i luaţi.

FEMEIA

Dar îi aduc înapoi! După Crăciun.

GABI

Eu vă cred... Dar ce garanţie am? Spuneţi şi d-voastră... Dacă nu-i aduceţi, eu ce fac? Dup-aia umblu luni de zile să-i recuperez?

MARIAN

Trebuie să vă facă o anchetă socială cei de la SPSC... cum îi zice?

GABI

SPSCF. Serviciul pentru prevenirea separării copilului de familie.

MARIAN

Aşa, de la SPSCF. Prin care demonstrezi că acum ai condiţiile necesare pentru a-i lua în grijă pe cei doi.

GABI

Da, cum zice colegul meu, faceţi întâi o anchetă şi după aia veniţi la noi şi vi-i dăm cu dragă inimă. Că asta ne dorim cu toţii.

MARIAN

Şi ancheta să fie cu cel mult o lună înainte.

FEMEIA

Dar acum nu se poate? Vă rog eu, că vreau să le fac şi eu cu Moşul.

GABI

Doamnă, dacă vi-i dau acum *pe amândoi*, eu n-am nicio garanţie că mai veniţi înapoi. Că nu mai aveţi pentru ce. Simplu ca bună ziua. Înţelegeţi ce vreau să spun?

FEMEIA *se fâstâceşte, se răsuceşte în scaun spre fereastra deschisă dinspre care bate un vânt rece.*

FEMEIA *(cu jumate de gură)*

Măcar pe Costi.

GABI

Poftim?

FEMEIA

Dacă îl iau doar pe Costi?

GABI

Haideţi doamnă, asta aţi înţeles din ce-am spus eu? Chiar vreţi să mă simt eu... nu ştiu cum, că vă pun să alegeţi între copii? Cum să fac aşa ceva?

FEMEIA

Sau pe Ionuţ.

Gabi rămâne fără replică. Priveşte peste umărul femeii la Marian care râde în spate.

FEMEIA

Am brad acasă, doamnă… Ce să fac eu singură de Crăciun cu un brad? Să îl tai şi să-l bag la sobă? Că mie nu-mi trebuie brad, mie îmi trebuie un copil… Şi d-voastră sunteţi mamă… Măcar unul.

Gabi se ridică şi închide fereastra, dar rămâne câteva secunde la fereastră.

GABI

Aveţi globuri?

FEMEIA *(se întoarce mirată)*

Ce să am?

GABI

Acasă, aveţi globuri pentru brad? Că noi primim în fiecare an şi avem mai multe decât ne trebuie. Să vă dau o cutie înainte să plecaţi…

Gabi se aşează la loc la birou şi o priveşte atentă pe femeie.

GABI *(CONT'D)*

Deci pe Ionuţ?

FEMEIA

Da, e bine Ionuţ.

GABI

Celălalt rămâne la noi şi în felul ăsta păstrăm legătura. Avem o garanţie că vă întoarceţi.

Gabi îi face semn îngrijitoarei în halat care tocmai trecea pe hol îmbrăcată de plecare, cu geanta pe umăr, să intre.

GABI *(CONT'D)*

Nu vreţi să-i vedeţi acum? Şi vorbim după. Semnaţi şi vi-l las o săptămână pe proprie răspundere. *(către îngrijitoare)* Gavrilă Constantin şi Gavrilă Ion sunt afară?

FEMEIA

Nu sunt, că m-am uitat eu.

ÎNGRIJITOAREA

L-am ţinut înăuntru pe Costi că e puţin fonfăit şi am zis să nu răcească. Iar frate-su' a rămas cu el în cameră.

GABI

Adu-i, te rog, în sala de mese că a venit mama lor. Dar să nu le spui de faţă cu ceilalţi.

ÎNGRIJITOAREA

Îi iau eu uşurel, lăsaţi că ştiu eu.

FEMEIA se ridică de pe scaun şi o urmează pe îngrijitoare. După ce iese, Marian se ridică brusc şi deschide la loc fereastra să se aerisească.

MARIAN

Îţi dai seama că-l ia la produs. Că are şi repertoriul gata învăţat de la noi: „Domn, Domn, Să-nălţăm...".

Gabi nu mai comentează, iese vizibil iritată, lăsându-l pe Marian să vorbească singur.

MARIAN

„Tenor îl face mama. Ia treci tu la metrou că e acustica mai bună. Ca la Ateneu."

INT. HOL / CANTINA.

Gabi se uită de pe hol la FEMEIA cu cei doi copii. În sala de mese FEMEIA stă aşezată incomod la o măsuţă pe un scăunel pentru copii, iar cei doi copii (cu vârste de 6 / 10 ani) se fâţâie prin faţa ei. Unul din copii e mai mare decât celălalt. FEMEIA verifică dacă cel mic are febră lipindu-şi buzele de fruntea lui şi punând mâna. Marian vine la Gabi şi îi înmânează un telefon mobil.

GABI *(vorbind la telefon)*

Da. Ce-are în sala de mese? Dăm mesele la o parte şi e loc suficient. Nu, şi bradul tot în sala de mese. Eu zic că e loc în colţul de la geam. O să încapă.

În sala de mese, nu auzim nimic, dar îl vedem pe cel mic care stă drept în faţa mamei şi din când în când gesticulează.

GABI *(către Marian, uitându-se pe geam)*

Ce face ăla mic? Îi cântă?

MARIAN

Le dă probă. Care e afon... îl lasă aici.

GABI

Auzi, termină cu glumele astea idioate... E doar o mamă care...

MARIAN

Glumeam.

Între timp copiii au terminat de cântat, iar FEMEIA iese din sala de mese cu cel mic de mână.

FEMEIA

Costi. Îl iau pe Costi...

GABI

Nu aici, vă rog!

Gabi o trage pe FEMEIE deoparte.

FEMEIA

Pe Costi l-aş lua că e mai mic şi crede în Moş. Şi am vorbit eu cu Ionuţ şi nu se supără.

GABI

Parcă ziceaţi de Ionuţ.

FEMEIA

Nu, nu, nu, Costi. Sigur. Costi crede în Moş, că e mai mic. Şi o să vină şi la noi Moşul. Să ia de sub brad.

Gabi o priveşte nemulţumită.

GABI

Mergeţi cu colegul meu! Vă ajută el cu actele. Şi o să vin să semnez. Marian, ocupă-te tu, te rog!

Marian şi mama pleacă înapoi spre birou, iar Gabi pleacă cu fraţii în sensul celălalt, pe culoar.

COSTI

Ea e mami, doamna! Ea e mami!

GABI *(prietenoasă)*

Ştiu, ştiu.

COSTI

Plec la mami acasă. Eu plec.

GABI

Bravo.

IONUŢ

Doamnă? Eu nu mă supăr, să ştiţi, eu nu mă supăr deloc dacă îl lăsaţi pe Costi.

GABI

Lasă, Ionuţ, o să vezi tu ce-o să ne distrăm noi aici.

Gabi zâmbeşte către Ionuţ.

COSTI

Eu plec la colindat.

Gabi se opreşte şi zâmbetul îi dispare de pe faţă. Se ghemuieşte lângă copii.

GABI

Cine ţi-a spus asta? Costi, mai zi-mi odată ce-ai zis! Cine ţi-a spus de colindat?

COSTI

E Domn-Domn.

GABI

Nu înţeleg. Cine e Domn Domn? Ţi-a zis mami că te duce la colindat?

IONUŢ

El zice din cântec. Strofa aia... „Şi-am plecat să colindăm.”

Gabi îi priveşte pe amândoi.

GABI

Ia veniţi voi puţin!

Gabi îi trage după ea, face cale întoarsă şi intră înapoi în sala de mese.

INT. SALA DE MESE. CONTINUOS.

Gabi intră şi se aşează pe un scăunel, iar pe Costi şi Ionuţ îi pune în faţa ei.

GABI *(prietenoasă)*

Ia să aud şi eu cântecelul ăla. Că nu mai am răbdare până la serbare. Hai, Costi, ia cântă. Nu eşti tu la cor? Sau ai poezioară?

Costi vesel dă din cap că „nu”.

GABI *(CONT'D)*

La cor, nu? Vezi că ştiu?

IONUŢ

I-e ruşine, dar cântă.

COSTI

Eu sunt vocea întâi.

GABI

Bravo. Ia să te-aud.

COSTI

Dar la vocea întâi sunt numai fete. Eu de ce sunt vocea întâi, dacă sunt băiat?

GABI

Hai să cântăm acum.

Copilul e timid, se fâstâceşte şi fredonează un colind în surdină.

GABI *(CONT'D) (blândă)*

Mai tare. Uite, eu sunt vocea a doua: „Domn, Domn să-nălţăm...”

COSTI

Am plecat să colindăm...

COSTI & IONUŢ

Domn, Domn să-nălţăm...

COSTI

Când boierii nu-s acasă...

COSTI & IONUŢ

Domn, Domn să-nălţăm...

Gabi nu mai reia porţiunea care precede orice strofă, îl ascultă cu o dezamăgire dureroasă pe copil care are ureche muzicală şi cântă perfect. Copilul ţine singur ritmul şi face pauză unde ar fi trebuit să intre vocea a doua, apoi continuă.

GABI

Şi tu Ionuţ?

IONUŢ

Eu zic doar „Domn, Domn”

GABI

Ia, cum e?

Ionuţ începe să cânte. Are vocea mai groasă şi în plus e complet afon. Cântă rapid, fără ritm.

IONUŢ

„Domn, Domn să-nălţăm... Domn, Domn să-nălţăm...”

Gabi îşi păstrează un zâmbet forţat şi îl încurajează să continue, pentru a se convinge că e afon.

GABI

Aşa, şi mai departe?

IONUŢ

„Să vâneze căprioare, Domn, Domn să-nălţăm...”

Ionuţ se chinuie să cânte corect deşi nu-i iese. Gabi deja nu mai e atentă la Ionuţ, ci îl priveşte pe Costi pe care îl apucă strâns de mână.

INT. SALA DE MESE. SEARA

(După o săptămână) Are loc serbarea de Moş Crăciun. Cadru general cu copiii aliniaţi lângă brad şi lângă Moş Crăciun cântând în continuare „Domn, Domn să-nălţăm...” de unde rămăsese Ionuţ în secvenţa anterioară. Între copii îi vedem şi pe Costi şi Ionuţ. În faţa lor, câţiva oameni (invitaţi şi îngrijitori) printre care şi Gabi şi Marian. Fraţii Gavrilă se uită spre uşa de la intrare care se deschide încet şi o văd pe mama

lor (întârziată) care se strecoară în sală. Gabi o priveşte o clipă apoi îşi întoarce privirea rece către serbare încercând să păstreze aparenţele.

SFÂRŞIT

CAI PUTERE

de Daniel Sandu

EXT. FAŢA BLOCULUI. ZI 1

E o zi frumoasă de noiembrie. Undeva, într-un cartier din Bucureşti vedem o străduţă aproape pustie, printre blocuri. Liniştea trădează faptul că e o zi de weekend.
Lângă intrarea în scara unui bloc vedem o motocicletă roşie, veche dar îngrijită (marca Mobra) şi legată de un stâlp.
Pe uşa de la intrarea în bloc îşi face apariţia MIHAI, un bărbat solid, la vreo 50 de ani, îmbrăcat într-o pereche de blugi şi un tricou negru. Mihai ţine în mână o navetă cu sticle de bere. Coboară lent şi mândru treptele de la intrarea în bloc. În spatele lui se înghesuie GELU şi MARCEL, doi bărbaţi de peste patruzeci de ani. Marcel e îmbrăcat într-un halat bărbătesc, iar Gelu într-un trening.
Mihai ajunge lângă motocicletă şi aşează naveta cu bere pe trotuar apoi se uită la ceas.

MIHAI

Vedeţi? E şi zece.

GELU

Eu i-am spus şi dimineaţă. A zis că nu ştie dacă poate.

MIHAI

„Nu ştie dacă poate"... lasă. Nu stau eu la mâna lui.

MARCEL

Eu am auzit că nevastă-sa nu-l lasă...

MIHAI

Nu e vina lu' nevastă-sa că el nu e bărbat.

GELU

Apropo de bărbaţi…

De pe cealaltă parte a drumului vedem cum se apropie DORIN, 50 de ani şi VALI, un tânăr de până în 30 de ani. Mihai începe să râdă bucuros şi se îmbrăţişează cu Dorin ca doi prieteni vechi. Acesta din urmă le face cunoştinţă cu Vali.

DORIN

El e Vali, coleg de-al meu. Iubitor de motoare. Am zis să-l... iniţiem şi pe el...

MIHAI

Da, da, foarte bine, foarte bine.

VALI *(arătând către motocicleta legată)*

Deci ea e? Arată bine.

MIHAI

Am avut şi ataş la un moment dat... Tu ai motor?

VALI

Un Suzuki sport de 3 ani.

MIHAI

Asta n-are dotări noi… dar are istorie… personalitate...

DORIN

Toată lumea ţine la ea. Zici că e mascota blocului.

Vali se uită spre bloc măsurându-i înălţimea cu privirea.

MIHAI

Anii trecuţi ne strângeam mai mulţi. Dar unii s-au mutat, alţii sunt sub papucu' femeii…

MARCEL

Cu alţii te-ai certat…

Mihai se întoarce iritat spre Marcel.

MIHAI

Cu care m-am certat, bre?

MARCEL

Cu… alţii.

MIHAI

Şi n-am avut dreptate?

Se aşază liniştea.

DORIN *(melancolic)*

Ţin minte… de când eram eu tânăr, la fiecare sfârşit de noiembrie era sărbătoare aici în bloc. Toţi vecinii participau.

GELU

Erau altfel şi oamenii…

Vali se uită la ceilalţi cum au un moment de tăcere, iar după zâmbetele lor înţelegem că accesează amintiri plăcute. Liniştea e alungată de zgomotul bocancului lui Mihai care pune piciorul pe naveta plină cu bere şi bate uşor cu bocancul.

INT. SCARA BLOCULUI. ZI 2

Vedem intrarea în scara blocului (la parter) şi auzim nişte zgomote dublate de indicaţii verbale contradictorii. După câteva momente pe holul blocului îşi face apariţia motocicleta ghidonată atent de Mihai şi ceilalţi. În urma lor, Marcel vine cu naveta de bere. Cei cinci fac o pauză de câteva secunde, respirând greu şi privind la motocicletă

fără să spună nimic. Apoi Mihai reia iniţiativa şi continuă traseul urcând primele trepte ale scărilor interioare. Pe holul de la etajul 1 liniştea e tulburată de zgomote metalice făcute de motocicleta târâtă pe scări parcă împotriva voinţei sale. Bărbaţii ajung cu motocicleta la etaj şi fac primul popas. Mihai scoate încântat câteva sticle cu bere şi le împarte între prieteni. Cu toţii le desfac şi ciocnesc victorioşi. Mihai însă, înainte de a ciocni cu ceilalţi ciocneşte sticla de rezervorul motorului.

MIHAI

Să ne trăieşti... încă pe-atât.

Ceilalţi salută şi ei motocicleta ca şi cum ar fi vie şi apoi încep să soarbă berea.

VALI

Şi când o mai coborâţi?

MIHAI

În martie.

Vali se uită lung la ceilalţi care se amuză şi nu-şi dă seama dacă vorbesc serios sau glumesc.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 2:3

Bărbaţii împing cu greu motocicleta pe trepte.

MARCEL

Zici că se îngraşă de la un an la altu'.

Se aude o uşă deschizându-se la etajul 1. Vedem printre balustrade picioarele unui bărbat îmbrăcat în pantaloni de stofă deschişi la culoare şi încălţat cu pantofi sport. Respectivul urcă încet scările şi se înfăţişează în spatele grupului. E HAN, un bărbat asiatic de până în 40 de ani afişând un zâmbet prietenos. Se opreşte în spatele motocicletei.

MIHAI

Vrei să treci? Hai să-i facem loc…

HAN

Eu vreau să ajut.

MARCEL

Ce vrei tu, mă?

HAN

Să ajut.

Bărbaţii se uită derutaţi unii la alţii.

MIHAI

Mulţumesc, dar… ne descurcăm.

DORIN

E o chestie mai naţională. O tradiţie a noastră.

HAN

Ştiu povestea. Toamna o urcaţi în casă şi primăvara o coborâţi afară.

Se lasă tăcerea şi se privesc reciproc neştiind ce urmează.

MIHAI

Domnu'… Han, e o tradiţie între prieteni vechi… Plus că e muncă grea şi d-ta nu pari în formă…

HAN

Eu pot să muncesc mult şi greu. Vreau să ajut.

MARCEL

Bueei, aici e nevoie de stejari zdraveni româneşti, nu de… *(către ceilalţi)* ce copaci au chinezii?

GELU

Bonsai.

MARCEL *(către Han)*

… nu bonsai, înţelegi?

HAN

Bonsai este un arbore mic, dar foarte rezistent.

MARCEL *(iritat)*

Hai, pleacă de-aici că-ţi fut un bonsai în cap de nu te vezi. Valea!

Chinezul Han se întoarce calm şi coboară treptele în tăcere. Ceilalţi îl privesc şi se amuză de tupeul lui.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 3:4

Mihai trage cu greu de coarnele motocicletei pe ultimele trepte ale etajului 3. E incomodat de un ghiveci cu o plantă bătrână şi se străduieşte să o protejeze.

MIHAI

Uşor cu floarea... uşor, să n-o rupem că...

Ajunşi la nivel vor să o poziţioneze mai bine şi zgârie puţin un perete. Mihai se duce repede să evalueze situaţia şi vede că motocicleta nu are nimic, ci doar peretele e afectat aşa că zâmbeşte şi îşi vede de treabă.
Se opresc pentru o binemeritată bere.

MIHAI *(CONT'D)*
… Şi nu găseam nicăieri cauciuc din-ăsta. Iar ei voiau să-mi bage pe gât modelul nou…

Se deschide uşa şi apare o vecină mai în vârstă care se uită la ei tăcută.

MARCEL
Bună ziua, doamnă.

VECINA 2
Ce se întâmplă, dom' Mihai?

MIHAI
Nimic. Am luat şi noi o pauză că… e grea mofturoasa asta…

VECINA 2
Păi la uşa mea?

Mihai rămâne fără cuvinte. Se aşterne liniştea.

VECINA 2 *(CONT'D)*

Oamenii se odihnesc în weekend…

MIHAI

Da, doamnă, dar n-am făcut gălăgie…

VECINA 2

Cum, dacă eu v-aud?

Mihai e enervat de tupeul femeii.

MIHAI

Bun. Facem gălăgie, şi? Care-i problema?

VECINA 2

Problema e că deranjaţi vecinii.

DORIN

Care vecini, bre? Că doar matale te plângi.

VECINA 2

Pe toţi îi deranjaţi, dar ceilalţi n-au curajul să vă spună.

MIHAI

Doamna Tudor, eu sunt în blocul ăsta de mai mult timp decât d-ta, da? Şi…

VECINA 2

Şi ce?

MIHAI

"Şi ce?" Şi... când m-aţi rugat să-i duc pachet lu' Lucian la servici' şi m-am dus cu motocicleta nu v-am deranjat?

VECINA 2

Când, domne? Acu 10 ani? 12 ani?

MIHAI

Aaa, a trecut prea mult, nu?

VECINA 2

Ştiţi ceva?

Vecina închide uşa.

MIHAI *(prin uşă)*

Ce? Ce să ştiu?

Mihai se întoarce către ceilalţi care râd pe înfundate. Apoi se uită în colţul de lângă uşa vecinei respective unde se află ghiveciul mare cu planta bătrână. Îşi pune sticla de bere la subraţ şi îşi descheie nasturii de la blugi apoi se propteşte în dreptul ghiveciului şi începe să facă pipi sub privirile celorlalţi care se străduiesc cu greu să nu hohotească.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 4:5

Detaliu de roată care urcă greu treptele. Detalii pe braţele celor 5 bărbaţi care împing din răsputeri motocicleta. Într-un moment de neatenţie, motocicleta se lasă pe o parte lovindu-se de balustradă şi i se îndoaie oglinda laterală de pe ghidon. Cu toţii se grăbesc să o redreseze şi reuşesc să o urce la etaj. Marcel şi Mihai se grăbesc să evalueze pagubele.

MIHAI

Na! S-a crăpat cromul…

DORIN

Nasol. Trebuie îndreptată şi cromuită iar.

MIHAI

Ţi-a alunecat?

MARCEL

Nu, domne, tu ai lăsat-o spre dreapta…

MIHAI

Cum naiba am lăsat-o eu?

MARCEL

Păi cine era la ghidon? Eu ţineam de spate.

VALI

Pai eram eu în spate. Matale trebuia să ţii partea dreaptă.

Marcel îşi face loc să le arate cu degetul.

MARCEL

Domne, eu n-aveam loc să mă strecor acolo şi am venit frumuşel în spate să...

MIHAI

Deci ai părăsit postu', ce să mai...

GELU

Nu e vina lui. E înghesuit prin dreapta.

MIHAI

Nu. E vina lu' mama.

Marcel îl priveşte dezamăgit. Se scutură pe mâini.

MARCEL

Bine, domne, las' că plătesc eu reparaţia.

MIHAI

De ce să plăteşti? Cum să plăteşti tu?

MARCEL

Dacă eu am greşit plătesc şi gata…

MIHAI

Deci nu ţi-a cerut nimeni să plăteşti.

MARCEL

Păi văd că îmi reproşaţi că din cauza mea…

Mihai vine în faţa lui Marcel cu o atitudine prietenoasă.

MIHAI

Nu, da' eu te întreb acu' sincer: din cauza cui?

MARCEL

Domne, nu e vina mea, dar plătesc.

MIHAI

Nu e vorba de asta. E vorba că… nu ne asumăm nişte… responsabilităţi.

MARCEL

Ce să-mi asum dacă nu e vina mea?

Mihai îşi întinde braţele justificator în faţa celorlalţi martori.

MIHAI

Despre asta e vorba.

MARCEL

Adică... ce vrei să zici?

GELU

Haideţi să ne calmăm şi să continuăm că mai avem mult de urcat.

Mihai şi Marcel se privesc lung. Marcel ar vrea să mai spună ceva, dar ezită. La fel şi Mihai care îl pândeşte să vadă dacă îndrăzneşte să deschidă gura ca să-i răspundă.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 5:6

Motocicleta e deja la etajul 5, iar bărbaţii stau fie rezemaţi de pereţi, fie aşezaţi pe trepte şi beau bere. Dorin şi Mihai se uită pe geamul de pe hol.

DORIN

Da, domne, de aici de la 5... Le aruncam... Ştii cum zburau? Până-n curtea şcolii.

MIHAI

Pe astea tre' să le returnez.

Mihai ia sticla goală din mâna lui Dorin şi o bagă în stelajul cu sticle aproape golite. Ceilalţi se ridică şi îşi reiau poziţiile pentru a apuca motocicleta ca s-o urce pe următoarele trepte. Marcel îşi reia poziţia de pe partea dreaptă a motocicletei.

MIHAI *(CONT'D)*

Gata? Doi, trei… staţi, staţi… Marcel, treci tu aici la furcă.

MARCEL

Păi eu am grijă de partea asta, nu?

MIHAI

Lasă că vin eu acolo că e colţul ăsta de balustradă şi…

MARCEL

Şi ce?

MIHAI

Lasă să iau eu de acolo.

MARCEL

Zi pe nume… N-ai încredere acuma.

MIHAI

Băi, Marcel, nu… Ba da, domne. Uite: nu vreau s-o mai zgâriem.

Marcel aplaudă ironic.

MARCEL

Asa. Deci e zgâriată din cauza mea.

MIHAI

Da. Da. Că n-ai fost atent. Nu-ţi convine n-ai decât...

MARCEL

Hopa...„N-am decât"? N-am decât ce?

Mihai nu răspunde.

MARCEL *(CONT'D)*

Bine. Am înţeles. Domnilor... mi-a făcut plăcere...

Ceilalţi tresar.

GELU

Hai, bă, Marcel...

MIHAI *(arogant)*

Ce, pleci? La revedere.

DORIN

Bă, Mihai, calmează-te şi tu, mă...

MARCEL

Nu vreau să stric mai mult decât am stricat deja…

MIHAI

Apreciem asta.

Marcel face stânga împrejur şi coboară pe scări în timp ce Gelu şi Dorin strigă după el să se întoarcă.

GELU

Băi, Marcel. Marcelee… vino, mă-napoi…

MIHAI

Lasă-l, domne, să plece. Am ajuns eu la mâna lui?

DORIN

Bă, dar sunteţi prieteni de atâta timp…

MIHAI

Că l-am suportat atâta timp. Cu mofturi şi cu…

DORIN

V-aţi găsit şi voi când să vă certaţi, mă, n-am ce zice.

MIHAI

Te rog, nu te băga… că ştiu eu. Câte probleme mi-a făcut şi câte i-am înghiţit, iar el mă tratează aşa…

VALI

Să trec eu în faţă la furcă?

Mihai şi Dorin se uită la Vali care a intervenit ca să potolească spiritele şi se lasă convinşi să revină la treabă.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 6:7

Cu greu, cei 4 ajung cu motocicleta la un nou etaj. Mihai îi pune cricul zâmbind.

MIHAI

Vedeţi că se poate şi fără... trădători? Am trecut de jumate...

GELU

Nu e de greutate, mă, e de prietenie. Că vorba aia, e mai mult un pretext să ne revedem şi noi.

MIHAI

Eu accept. Dar până la un punct. Las' că vede el de la mine.

Dorin coboară un etaj şi se întoarce cu naveta cu sticle cu bere pe care o aşează jos. Gelu şi Vali se înghesuie să vadă ce sticle mai sunt neîncepute.

DORIN

Lasă, mă, că vă liniştiţi şi vă împăcaţi.

MIHAI

Eu cu ăla? Nu. Să înveţe că nimeni nu e de neînlocuit.

DORIN

Băi, Marcel, nu-i frumos... Până la urmă omu' a venit să te ajute, noi la fel...

MIHAI

Nu, nu, nu, eu nu v-am cerut ajutorul. Eu v-am „invitat" să luaţi parte la ceremonia asta. Nu oricine are acces.

DORIN *(iritat)*

Nu mai spune... dar ce acces special îmi trebuie să car un hârb de fiare la etaj?

Gelu şi Vali rămân tăcuţi privind când la Dorin, când la Mihai care se schimbă la faţă.

MIHAI

„Hârb de fiare"? Hârbu' ăsta de fiare te-a dus la avion când ţi-ai găsit servici' afară, nu?

DORIN *(confuz)*

Şi ce legătură are asta?

MIHAI

Bă, dacă nu aveţi respect faţă de mine, măcar să aveţi respect faţă de hârbu' ăsta cu care v-am ajutat pe toţi, bă.

DORIN

Băi, Mihai, eu cred că ai băut cam mult.

GELU

Noi nu pentru motocicletă am venit, ci pentru tine, Mihai.

MIHAI

De acord. Că sunteţi prietenii mei, nu? *(MORE)* Eh, prietenia mea, ca să ştiţi şi voi, dacă n-aţi înţeles până acum, e un lucru preţios, da? E... cel mai scump dar pe care îl am de oferit. Şi cine nu ştie să-l aprecieze... *(se apleacă peste balustradă şi strigă)* ...să se ducă-n pizda mă-sii.

Vali, presimţind un nou moment de tensiune, se grăbeşte să lase sticla de bere şi să apuce de furca motocicletei ca să-i îndemne la treabă.

VALI

Bun, bun. Haideţi să urcăm...

DORIN *(concentrat)*

Stai mă, puţin... adică numai tu tre' să ne suporţi pe noi? Dar noi cum te suportăm pe tine?

MIHAI

Voi pe mine? Cu ce, mă?

DORIN

Cu... cu... aroganţa şi mofturile tale... şi tot timpul te crezi şefu' nostru şi ne dirijezi tu cum vrei...

MIHAI

Aşa, scuipă tot... ca-ntre prieteni buni...

DORIN

Băi... după ce că ne vedem doar din an în Paşte şi doar când ai tu nevoie de noi... mai mănânci şi rahat... Că de-aia îţi pierzi prietenii.

MIHAI

Eu îmi pierd prietenii? Ei mă pierd pe mine. Am destui prieteni.

DORIN

Da? Păi bun. Eu zic să... apelezi şi la alţi prieteni să-ţi care tigaia asta de motoretă de doi bani... că eu plec.

Se creează iar panică generală.

GELU

Bă, bă, staţi bă oameni buni, ce naiba aveţi?

MIHAI

Mă ameninţi cu plecatu'? Aşa fac prietenii adevăraţi, nu? Aşa fac fraţii...

Dorin pune sticla de bere în navetă şi se scutură pe haine.

DORIN

Bă… când am fost noi ultima oară prieteni, bă? Prietenia dacă n-o alimentezi… se duce dracu', bă…

MIHAI

Dar tu ai alimentat-o, bă? Ai mai venit şi tu pe la mine din când în când să vezi dacă sunt bine? După ce a plecat Doina… v-aţi gândit vreunu' dacă mă descurc şi eu?

DORIN

Da', ce mă, a plecat din cauza noastră, Doina?

Toata lumea îngheaţă câteva momente. Mihai sare să-l lovească pe Dorin, dar e oprit de Gelu şi Vali.

MIHAI *(către Dorin)*

Ia pleacă dracu' de-aici, să nu te mai văd.

DORIN

Vali, hai să mergem.

Vali e derutat şi nu ştie cum să-i împace.

VALI

Păi şi… cum facem cu motocicleta?

DORIN

Să şi-o bage în cur şi-n alte direcţii.

MIHAI *(către Vali)*

Băi, Vali, ştiu că nu ne cunoaştem… dar dacă vrei tu, eşti invitatul meu aici.

VALI *(derutat)*

Eu ştiu. Vă înţeleg.

DORIN *(de pe câteva trepte mai jos)*

Vali e prietenu' meu. Cu mine a venit, cu mine pleacă.

MIHAI

Ia nu-i spune tu ce să facă…

DORIN

Vali… alegi cum vrei. Eu plec, să ştii. Dacă vrei să rămâi… treaba ta. *(către Gelu)* Gelule… numai bine.

Dorin coboară pe scări. Vali nu ştie ce să facă pentru că nu vrea să-i supere pe nici unul din ei.

VALI *(către Mihai)*

Se supără Dorin pe mine dacă rămân…

Mihai plusează şi scoate nişte bani din buzunar şi începe să numere.

MIHAI

Mă, eu te plătesc, să ştii.

VALI

Dar nu e vorba de bani, vă rog eu…

MIHAI *(numărând)*

Uite cinci sute, uite un million… te rog eu să mă ajuţi…

Mihai încearcă să-i îndese banii undeva în buzunar lui Vali care însă se fereşte ca un copil ruşinos.

VALI

Eu nu pot să vă iau bani. Dar mă duc să-l împac pe Dorin şi mă întorc cu el.

MIHAI

Lasă-l, mă, pe Dorin, că vă vedeţi dup-aia.

VALI

Mă duc şi mă întorc repede. Promit.

Mihai rămas cu banii în mână priveşte lung la Vali care se îndepărtează încet promiţând din priviri că „se va întoarce".
Vali se apropie de lift şi apasă butonul. Se aude liftul leneş cum urcă. Se lasă o tăcere stânjenitoare în care Mihai se uită fix la Vali care evită contactul vizual şi abia aşteaptă să urce odată în lift.
Liftul ajunge şi Vali deschide uşa, dar înainte să urce…

VALI *(CONT'D)*

Mă întorc repede.

Mihai aprobă din cap neconvins, iar Vali urcă în lift şi auzim liftul cum coboară. Mihai se uită la Gelu care se aşează descurajat pe trepte.

MIHAI

Hai, Gelu, c-o ducem noi. Nu mai vine nici ăsta.

INT. CASA SCĂRII. ZI 8

Vedem uşa de la lift pe un etaj. Liftul ajunge acolo şi îl vedem pe Mihai coborând timid la etajul respectiv. Înaintează încet pe culoar şi se apropie de o uşă.
Ascultă cu urechea şi îşi face curaj să sune. Sună şi aşteaptă. Aşteaptă. Mai sună odată şi uşa se deschide. Apare o femeie la vreo 40 de ani.

MIHAI

Bună ziua, Florin e?

FEMEIA

Ce treabă ai cu el?

MIHAI

Vreau să vorbesc ceva cu el.

FEMEIA

Nu vine la cărat motocicleta.

MIHAI

Pot să vorbesc cu el?

FEMEIA

N-aveţi ce să vorbiţi.

Mihai se uită lung peste umărul femeii care însă nu-l lasă să privească mişcându-şi corpul prin câmpul vizual al lui Mihai.

MIHAI *(strigă peste umărul femeii)*

Florine... Vino, mă, puţin.

FEMEIA

Mă, tu n-auzi să-l laşi în pace?

MIHAI

Ce te bagi tu în treaba noastră? E prietenu' meu...

FEMEIA

Tu profiţi de prieteni ca să-ti care ţie motocicleta? Gata, ne-am săturat şi noi. An de an aceeaşi poveste...

MIHAI

Dacă nu la prieteni, la cine să apelez?

FEMEIA

Băi, eraţi prieteni când eraţi tineri. Acum sunteţi oameni în toată firea... sunteţi vecini. Ce, eu te chem să-mi cari mie canapeaua?

MIHAI

Pai dacă mă chemi, vin.

Femeia se uită amuzată şi neconvinsă la Mihai.

FEMEIA

De ce să te chem, mă? Să stai la băute cu Florin dup-aia să nu mai ştiţi de voi?

MIHAI

Munca e muncă, băuta e băută...

FEMEIA

Lasă, măăă... cui vinzi tu gogoşi? Ce, eu nu ştiu ce faceţi voi între etaje când căraţi motocicleta? Nu ajungeaţi toţi beţi morţi la etaju' 10? Nu veneam eu să-l car pe Florin acasă? Şi Ileana pe Marcel şi... care mai erau...

Mihai dă din umeri ca un copil prins asupra faptei şi se apropie de tocul uşii.

MIHAI

Da. Mai bem şi noi ca băieţii…

FEMEIA

Ca porcii, nu ca băieţii.

MIHAI

Bun, ca porcii. Şi ce? Asta fac prietenii. Se ajută şi apoi beau.

FEMEIA *(cu milă)*

Fă-te om serios, Mihai… lasă naibii motocicleta aia, n-o mai tot urca şi coborî din casă, că ajungi de râsu' lumii.

MIHAI

Şi ce să fac cu ea?

FEMEIA

De ce n-o laşi, mă, jos în parcare?

MIHAI

Păi, rugineşte toată până la primăvară.

FEMEIA

Pune o prelată…

MIHAI

Mi-o fură, domne, nu înţelegi?

FEMEIA

Ţi-o fură dracu', ţi-o fură. Cine să fure trompeta aia de motocicletă?

Mihai se uită lung la femeie, enervat că nu o poate convinge. Se răsuceşte cu mâinile în şolduri căutând soluţii.

MIHAI

Georgică e acasă?

FEMEIA

Da' cu el ce treabă ai? Ce crezi, că vine el să-ţi care motocicleta?

MIHAI

Nu de asta. Ci ca să-ţi aminteşti când erai gravidă cu el şi te duceam în ataş cu trompeta de motocicletă la spital.

FEMEIA

Mă, tu ai rămas blocat aşa în trecut. Pretinzi nişte... recunoştinţă pentru ce-ai făcut tu acu' o sută de ani...

MIHAI

Dar am făcut, nu? De ce uitaţi toţi acu'?

FEMEIA

Nu uită nimeni, Mihai. Doar că oamenii... cresc.

Mihai o priveşte lung. Se întoarce şi dă să plece, dar face un pas înapoi.

MIHAI

Bine. Spune-i lui Florin că... îi mulţumesc frumos.

Mihai pleacă, iar femeia închide uşa în urma lui.

CUT TO:

Îl vedem pe Mihai apropiindu-se de o altă uşă. Sună la uşă şi aşteaptă. Aşteaptă. Sună din nou, dar nu răspunde nimeni. Începe să ciocănească la început mai încet, apoi mai apăsat.

MIHAI *(CONT'D) (strigând prin uşă)*

Marcele... Marcel... deschide puţin, mă.

MARCEL *(de dincolo de uşă)*

Ce vrei, mă?

MIHAI

Hai, mă, să mă ajuţi şi pe mine.

MARCEL *(Off)*

Nu mai vin, bă.

MIHAI

Hai, mă, te rog eu... Iartă-mă.

De dincolo de uşă nu vine niciun răspuns.

MIHAI *(CONT'D)*

M-ai auzit, mă? Am zis „Iartă-mă".

MARCEL *(Off)*

Te-am auzit, bă. Nu vin.

MIHAI

Hai, mă, Marcel... am şi eu supărările mele... te superi şi tu aşa... Hai, mă, să ne împăcăm. Să fim prieteni cum eram odată...

MARCEL *(Off)*

Acu' am treabă.

Mihai tresare optimist.

MIHAI

Bun. Bun. Dar după treabă?

MARCEL *(Off)*

Nu ştiu. Vorbim zilele astea.

MIHAI *(derutat)*

Păi cum zilele astea? Eu ce fac cu motoru'?

MARCEL *(Off)*

Păi ce treabă am eu cu motoru' tău?

MIHAI

Păi nu despre el vorbim?

MARCEL *(Off)*

Eu am crezut că vorbim despre… prietenie.

Mihai se gândeşte şi se foieşte în jurul uşii închise.

MIHAI

Păi… nu sunt legate una de alta?

MARCEL *(Off)*

Nu.

MIHAI

Marcel… eu am nevoie de ajutorul tău… de prieten… acum.

MARCEL *(Off)*

Acu' am treabă.

MIHAI

Bine. Bine. Mulţumesc.

Mihai pleacă de la uşă şi se duce spre lift. Apasă pe buton apoi se întoarce la uşa lui Marcel şi bate iar.

MIHAI *(CONT'D)*

Ştii ceva? Oferta mea de prietenie expiră când mă sui în lift acuma, ca să ştii…

Nu primeşte niciun răspuns. Se duce lent spre lift, deschide uşa privind spre uşa lui Mihai, apoi, fără să se suie în lift, închide zgomotos uşa liftului şi aşteaptă o reacţie de la Marcel. Însă nu vine nicio reacţie. După câteva clipe, Mihai deschide uşa liftului şi urcă trist.

INT. CASA SCĂRII. ZI 9

Mihai şi Gelu sunt de o parte şi de alta a motocicletei şi se privesc reciproc. Gelu e speriat.

GELU

Dar nu avem cum.

MIHAI

Dacă ţii furca să nu se dezechilibreze, eu o apuc de spate şi...

GELU

Băi, Mihai, sunt aproape 150 kg...

MIHAI

Eu am mai urcat-o în doi oameni. Nu pe distanţa asta... dar încet încet... facem şi pauze...

Gelu se uită lung la motocicletă din mai multe unghiuri.

MIHAI *(CONT'D)*

Hai, Gelu... noi doi... ca doi bărbaţi. Nu mai avem mult şi... reuşim. Doar noi doi.

Gelu, vizibil inspirat de ambiţia lui Mihai, se duce încet în partea din faţă a motocicletei şi o apucă de furcă. Bucuros, Mihai se duce şi apucă motocicleta din spate. Amândoi se urnesc cu greu pe primele trepte. Pe chipul lor se citeşte efortul suplimentar pe care îl depun în lipsa celorlalţi. Ambiţia lui Mihai de a reuşi pare fără limite.

MIHAI *(CONT'D) (încordat, în mişcare)*

Aşaaa, aşaaaa... le arătăm noi lor... Că suntem bărbaţi. Ia uite-o! Zboară.

Motocicleta e urcată undeva pe refugiul dintre două etaje şi Gelu se loveşte uşor la laba piciorului.

GELU *(grav)*

Aaauu, au, auuu...

Mihai pune cricul repede şi vine lângă Gelu să evalueze gravitatea incidentului.

GELU *(CONT'D)*

M-am lovit...

MIHAI

Ia, mă, unde? Poţi să-l mişti? Stânga, dreapta? Sus, jos?

Gelu mişcă normal piciorul.

MIHAI *(CONT'D)*

N-ai nimic.

GELU

Cum n-am nimic dacă mă doare?

MIHAI

Te-ai atins puţin, dar nu e grav.

Gelu se aşează pe trepte şi îşi masează piciorul.

GELU

Bă, Mihai... eu nu mai pot, mă. Mi-e şi foame, sunt şi obosit... m-am şi lovit...

MIHAI

Şi ce vrei să facem?

GELU

Hai, mă, s-o lăsăm aici până mai găsim nişte oameni.

MIHAI

Unde să găsim oameni? Hai, mă, că mai e puţin. Uite... suntem aproape.

GELU

Sau... demonteaz-o puţin mai pe bucăţi aşa... şi o pui la loc acasă...

Mihai se uită la Gelu negăsindu-şi cuvintele.

GELU *(CONT'D)*

Bă, eu nu mai car. Adică dacă mai vin nişte oameni, DA. Dar aşa... ştii că am probleme şi cu hernia de disc...

MIHAI

De când?

GELU

Da' trebuia să-ţi cer voie, sau ce?

Gelu se ridică încet şi trece pe lângă motocicletă şi pe lângă Mihai care îl priveşte lung, apoi coboară încet treptele. Ajuns la nivelul etajului anterior se opreşte puţin şi se uită în sus spre Mihai cum rămâne singur cu motocicleta. Mihai îl priveşte din capul scărilor fără să spună nimic. Gelu se întoarce şi coboară mai departe.

Mihai stă singur aşezat pe trepte. Stă nemişcat şi priveşte în gol. Se uită în sus printre balustrade să vadă cât mai e până la ultimul etaj.

Ochii i se umezesc şi respiraţia i se accentuează.

Se aud paşi urcând încet treptele şi Mihai se şterge repede la ochi ca să nu fie văzut plângând de careva. Apare chinezul Han calm şi se apropie de motocicletă.

HAN

Eu vreau să ajut.

Mihai îl priveşte cu speranţă. Se ridică încet şi derutat privind când la motocicletă, când la chinez. Se duce fără să comenteze în partea din faţă a motocicletei căutând un loc bun de unde să o apuce. Chinezul se pregăteşte să apuce motocicleta din spate.

HAN *(CONT'D)*

Eu ştiu. Prieteniile sunt ca alimentele. Au termen de valabilitate.

Chinezul ridică cu toată forţa partea din spate a motocicletei şi priveşte surprins la Mihai care a rămas nemişcat privind lung la chinez. Expresia feţei lui Mihai se schimbă din optimism în dezamăgire.
Mihai îl aduce pe Han „„de-o aripă" lângă uşa liftului de la etajul respectiv. Han nu înţelege nimic. Mihai deschide nervos uşa liftului, îl împinge pe Han în lift. Acesta intră cuminte şi derutat în lift.

HAN *(CONT'D)*

Nu ducem motocicleta?

S

e uită la Mihai care nu intră în lift, ci trage uşile interioare şi apoi o închide şi pe cea metalică. Priveşte gemuleţul uşii şi vede că liftul nu pleacă.

MIHAI *(strigă prin uşă)*

Apasă pe zero.

HAN *(din lift)*

Eu stau la 1.

Mihai se enervează şi începe să dea pumni în uşa metalică a liftului până ce liftul pleacă.
Mihai se opreşte şi îşi reazemă capul pe uşa liftului încercând să se calmeze.

INT. CASA SCĂRII. ETAJ 10:10

Prim plan cu chipul schimonosit de încordare al lui Mihai. Apoi în plan general îl vedem cum trage de furcile motocicletei aproape prăbuşită, ca de un cadavru. Mihai e de unul singur şi se zbate din răsputeri să urnească motocicleta centimetru cu centimetru. Motocicleta se dezechilibrează des lovindu-se când de balustrade când de pereţii pe care îi scrijeleşte cu componentele metalice, dar lui Mihai nu-i mai pasă şi trage de ea fără să renunţe.
Reuşeşte să o aducă la etaj şi îi pune cricul, apoi se reazemă cu spatele de perete trăgându-şi cu greu aer în piept.
Îşi lasă mâinile pe genunchi pentru a nu se prăbuşi de oboseală şi parcă comunică din priviri cu motocicleta pe care o priveşte insistent. Se ridică şi se duce spre balustrade unde priveşte sfidător în jos.
Mihai descuie uşa apartamentului, apoi ia motocicleta şi o împinge încet peste pragul uşii.

INT. APARTAMENT MIHAI. SEARA

În mijlocul sufrageriei vedem aşezată motocicleta lui Mihai ca obiect central al încăperii. În dreapta este o canapea şi îl vedem pe Mihai aşezat într-un colţ al canapelei privind gânditor spre motocicletă. Este linişte. Se aude doar susurul berii pe fundul unei sticle pe care Mihai o duce la gură.
Mihai se ridică greoi şi se plimbă încet în jurul motocicletei. Se apropie de ghidon şi atinge cu blândeţe mânerul din dreapta. După câteva momente ridică şi piciorul pe ambreiaj şi porneşte motorul. Începe să accelereze ambalând motorul care scoate un zgomot puternic. Mihai duce sticla de bere la gură cu cealaltă mână în timp ce continuă să accelereze. Un zâmbet de satisfacţie îi răsare pe chip văzând obiectele din jur vibrând din cauza zgomotului produs de motor.

SFÂRŞIT

Citiți și alte cărți din colecția de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină - Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci - Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol - Umilință
4. Lia Bugnar, Vali Florescu - Cobai / Guinea pigs
5. Nae Caranfil - Filantropica
6. Igor Cobileanski - Cînd se stinge lumina
7. Marian Crișan - Morgen
8. Augustin Cupșa - Trenul către București pleacă de la linia 3
9. Pavel Gabriel Honciuc - O zi obișnuită
10. Dan Mircea Jacan - Misiunea
11. Doru Lupeanu - Fatza galbenă care râde
12. Tudor Mavrodin - Vremea Calului Alb
13. Dan Mihu - Să iubești și să tragi apa
14. Cristian Mungiu - 7 scenarii
15. Bogdan Mureșanu - Torța vie
16. Lucian Pintilie - Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu) // La tête d'aurochs
17. Corneliu Porumboiu - A fost sau n-a fost?
18. Corneliu Porumboiu - Polițist, adjectiv
19. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu - Captivi de Crăciun / Diapozitiv
20. Florin Șerban - America
21. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu - Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii
22. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache - Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecția de scenarii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.

Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.